

Mál nr. 166/2019**M og
V v/ ábyrgðartryggingar líkamsræktarstöðvar (A).****Ágreiningur um bótaskyldu er gestur í líkamsræktarstöð féll um listaverk í gólfi.****Gögn.**

Málskot, móttakið 7.5.2019, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 23.5.2019, ásamt fylgigögnum.

Ljósmynd af vettvangi.

Málsatvik.

Hinn 23. september 2017 var M stödd í sérstöku slökunarherbergi í líkamsræktarstöð sem rekin er af A. Í málskoti kveður M að hægindastólum hafi verið raðað í kringum arineld og rökkur hafi verið í herberginu fyrir utan ljós sem barst frá eldinum. Er hún stóð upp úr hægindastól sínum og gengið aftur fyrir stólinn, sem hafi verði stysta leið í átt að hurð og útgangi úr herberginu, hafi hún rekist í bungi á gólfinu sem hafi reynst vera listaverk, nánar tiltekið skúlptúr af brjósti, og við það fallið í gólfid með þeim afleiðingum að hún hlaut áverka á öxl og hné. Eftir slysið kveðst M hafa sent A tölvuskeyti þar sem hún hafi upplýst um slysið og við hvaða aðstæður það varð. Tölvuskeyti hennar hafi verið svarað af hálfu A með tölvuskeyti 26. september 2017, þar sem sagði, orðrétt, m.a.: „Þessi bunga á gólfinu er hluti af listaverki [...] af brjósti. Stólarnir/bekkirirnir eiga að vera þannig raðaðir að fólk eigi ekki að geta lent á verkinu, öryggisteymið okkar fer í að athuga þetta hið fyrsta.“

Maki M og einn samferðarmaður sem var með þeim í téðu herbergi hafa lýst aðstæðum í herberginu á svipaðan veg og fram kemur í málskotinu. Þá liggur fyrir yfirlýsing konu sem kveðst á árinu 2008 hafa fallið um sama listaverk og M féll um.

M kveður húsnæðið hafa verið vanbúið og öryggi gesta í herberginu hafi ekki verið tryggt. Líkamsræktin tengist sundlaug og í slökunarherberginu séu gufuböð, heitir pottar o.fl. Starfsemin tengist sundlaug og um starfsemi A gildi reglugerð nr. 814/2010 um hollustuhætti á sund- og baðstöðum, en skv. 2. mgr. 8. gr. reglugerðarinnar skulu mannvirki og búnaður á sund- og baðstöðum þannig gerð og viðhaldið að fyllsta öryggis og þrifnaði verði komið við auk þess sem húsakynni skulu vera rúmgóð, björt, hæfilega hituð og loftræst á fullnægjandi hátt. Kveður M óumdeilt að engar gönguleiðir hafi verið merktar né varað við listaverkinu. Auk þess hafi vinnureglum um uppröðun stóllanna ekki verði fylgt þegar slysið varð. Þannig hafi lýsing, merkingar og uppröðun húsgagna í herberginu verið ófullnægjandi og í andstöðu við ákvæði reglugerðar nr. 814/2010. Þá hafi slysið ekki verið skráð eins og skylt hafi verið skv. 15. gr. reglugerðarinnar. Ef reglugerð 814/2010 eigi ekki við þá gildi um starfsemi A reglugerð nr. 941/2002 um hollustuhætti og er í því sambandi einkum vísað til 54. gr. reglugerðarinnar. Hefur M krafist þess að viðurkenndur verði réttur hennar til bóta fyrir líkamstjón sitt úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Með bréfi 21. janúar 2019 hafnaði V bótaskyldu úr ábyrgðartryggingunni. V telur að ekki hafi verið sýnt fram á að aðstæður í slökunarherberginu hafi verð ófullnægjandi og því sé ósannað að umrætt atvik megi rekja til atvika sem A ber skaðabótaábyrgð á. Kveður V að reglugerð nr. 814/2010 nái ekki til slökunarherbergisins og geti ekki komið til skoðunar í máli þessu. Þá séu ákvæði í reglugerð nr. 941/2002, sem M hefur vísað til, almennt orðuð og gefi enga vísbendingu um að aðstæður í slökunarherberginu hafi átt að vera með öðrum hætti en þar var. Í bréfinu er aðstæðum í herberginu m.a. lýst svo að þar sem um slökunarherbergi sé að ræða sé takmörkuð lýsing á ákveðnum svæðum herbergisins. Í rýminu séu legubekkir sem er raðað í hring og snúi þannig að höfuð viðskiptavina liggja næst veggjum en fætur að miðju herbergisins. Í miðju rýmisins sé arineldur sem lýsi upp herbergið. Því sé lýsing takmörkuð eða minni við vegg rýmisins til að hámarka afslöppun gesta. Hefðbundin gönguleið liggja því „inn í miðju rýmisins á átt að arineldinum og þaðan út um útgönguhurð.“ Sú leið sem M hafi valið sér sé þröng og dimm og að mati V óvenjuleg. Ekki sé útilokað að fara þá leið sem

M fór, en óhætt sé að leggja til grundvallar að engum hafi átt að dyljast „að hefðbundin gönguleið út úr herberginu sé inn í miðju rýmisins og þaðan út, enda sú leið upplýst.“

Álit.

Aðstæður í slökunarherberginu voru ekki rannsaðar strax í kjölfar slyssins. Af hálfu V hefur aðstæðum í herberginu verið lýst svo að lýsing þar sé takmörkuð, einkum við vegg og lýsing sé einungis frá arineldi í miðju herbergisins. Þá hafi sú leið sem M hafi valið sér á leið sinni út úr herberginu verið þröng og dimm. Undir rekstri málsins fyrir úrskurðarnefnd var aflað einnar ljósmyndar af aðstæðum í herberginu. Af henni má sjá að listaverk það sem M hnaut um er fast við bak stólanna og umhverfis það sé nokkuð rými þar sem ganga má um. Þá verður ekki betur séð en umræddir stólar séu þess eðlis að auðvelt sé að færa þá úr stað. Á tillits til þess hvað telst hefðbundin eða venjuleg leið út úr herberginu verður að líta svo á að umrætt sinn hafi M átt greiða leið út úr herberginu með því að ganga aftur fyrir þann stól sem hún hafði verið í og ekkert hafi bannað henni að fara þá leið. Eins og aðstæðum hefur verið lýst verður að telja að M hafi ekki séð listaverkið sökum þess hversu dimmt var í herberginu. Með því að koma því þarna fyrir og í svo skertri lýsingu sem raunin mun hafa verið var það til þess fallið að valda þeim hættu sem þarna fóru um. Við þessar aðstæður verður að virða A það til sakar að hafa komið téðu listaverki fyrir með þeim hætti sem gert var. A ber því skaðabótaábyrgð á líkamstjóni því sem M varð fyrir umrætt sinn. Ekki eru efni til að skerða ábyrgð A vegna meðábyrgðar M. M á því óskoraðan rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á óskoraðan rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 1. október 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.